

Forslag

til

Lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel.

(Halvårlig regulering af dagpengenes højeste beløb, ændring af beskæftigelseskravet, ophævelse af aldersgrænsen i den frivillige sikring m.v.).

Fremsat den 24. marts 1977 af *socialministeren*.

§ 1.

I lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, jfr. lovbekendtgørelse nr. 455 af 7. september 1976, foretages følgende ændringer:

1. I § 3 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

„Stk. 2. For lønmodtagere ansat hos arbejdsgivere, som har adgang til at frigøre sig fra pligten til at udbetale dagpenge efter § 11, indtræder retten til dagpenge fra arbejdsgiveren dog tidligst 3 uger efter ansættelsen. Chefen for sikringsstyrelsen kan fastsætte nærmere bestemmelser herom.“

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

2. § 10, stk. 3, affattes således:

„Stk. 3. Dagpenge, der udbetales af en arbejdsgiver, kan pr. uge ikke udgøre mere end et højeste beløb, der fastsættes for et halvt år ad gangen med virkning fra 1. april og 1. oktober. Beløbet svarer til 90 pct. af ugeløn ved fuld, sædvanlig arbejdstid med den af Danmarks Statistik offentliggjorte timefortjeneste (inkl. dyrtidstillæg, men bortset fra alle andre tillæg) for alle arbejdere inden for håndværk og industri i hele landet. Beløbet fastsættes 1. april på grundlag af timefortjenesten i nærmest forudgående april kvartal og 1. oktober på grundlag af timefortjenesten i nærmest forudgående oktober kvartal. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb.“

3. § 13 affattes således:

„§ 13. Chefen for sikringsstyrelsen kan fastsætte regler om, at arbejdsgivere ikke

Socialmin. 1. kt. j. nr. 3600-10.

244 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

har pligt til at udbetale dagpenge til lønmodtagere med kortvarige eller tilfældige arbejdsforhold mod at betale et særligt bidrag til dagpengefonden. Forpligtelsen overtages af det sociale udvalg.“

4. § 24, stk. 3, affattes således:

„Stk. 3. Dagpengene pr. uge kan ikke udgøre mere end et højeste beløb, der fastsættes for et halvt år ad gangen med virkning fra 1. april og 1. oktober. Beløbet svarer til 90 pct. af ugeløn ved fuld, sædvanlig arbejdstid med den af Danmarks Statistik offentliggjorte timefortjeneste (inkl. dyrtidstillæg, men bortset fra alle andre tillæg) for alle arbejdere inden for håndværk og industri i hele landet. Beløbet fastsættes 1. april på grundlag af timefortjenesten i nærmest forudgående april kvartal og 1. oktober på grundlag af timefortjenesten i nærmest forudgående oktober kvartal. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb.“

5. § 26, stk. 1, nr. 3, affattes således:

„3) som er fyldt 67 år, medmindre begæring om folkepension er opsat efter § 8 i lov om folkepension.“

6. I § 29 indsættes som 2. pkt.:

„For hver husstand kan der kun tegnes sikring for én person.“

7. § 30, stk. 1, ophæves. Stk. 2-5 bliver herefter stk. 1-4.

8. I § 30, stk. 3, der bliver stk. 2, udgår: „alder og“.

9. I § 31, stk. 2, ændres:

„§ 30, stk. 3“ til: „§ 30, stk. 2“

10. I § 33 udgår i stk. 1, 2. pkt.:

„dog altid så længe efter fødslen som det i medfør af lovgivningen om arbejderbeskyttelse er forbudt en kvinde at tage arbejde.“

11. § 41, stk. 3, affattes således:

„Stk. 3. Bidraget til hver af de frivillige sikringer fastsættes af chefen for sikringsstyrelsen i forhold til størrelsen af de sikrede dagpenge. De samlede bidrag fastsættes således, at de skønnes at dække 3/8 af udgifterne til den frivillige sikring efter henholdsvis §§ 28 og 29.“

12. I § 41, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

„Bidraget for arbejdsgivere efter § 13 fastsættes af chefen for sikringsstyrelsen således, at de samlede bidrag skønnes at dække alle udgifterne til de af forsikringen omfattede løsarbejdere.“

13. § 55 ophæves.

14. I § 58 udgår:

„§ 30, stk. 1,“.

§ 2.

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 1977.

Stk. 2. § 1, nr. 2 og 4 anvendes første gang ved regulering af dagpengebeløbet pr. 1. oktober 1977.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lov nr. 262 af 7. juni 1972 om dagpenge ved sygdom eller fødsel (Folketingstidende 1971/72, sp. 3653, 4599, 6643 og 6887, tillæg A, sp. 7297, tillæg B, sp. 2509 og 2753, tillæg C, sp. 737) er senest bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 455 af 7. september 1976.

Lovforslaget indeholder forslag om:

- 1) halvårlig regulering af dagpengenes højeste beløb pr. uge med virkning første gang den 1. oktober 1977,
- 2) lempelse af mindre arbejdsgivers pligt til at betale dagpenge til nyansatte,
- 3) ophævelse af aldersgrænsen i den frivillige sikring m. v.

1. Halvårlig regulering.

Forslaget om halvårlig regulering af dagpengenes højeste beløb er begrundet i et ønske fra regeringens side om, at reguleringen af størrelsen af sygedagpengene og arbejdsløshedsdagpengene følger samme regler, jfr. bemærkningerne til § 9 i det den 15. marts 1972 fremsatte forslag til lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. Ved lov nr. 236 af 12. juni 1975 blev der ved ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. indført halvårlig regulering pr. 1. april og 1. oktober af det generelle maksimum for arbejdsløshedsdagpenge. Ændringen skyldtes et ønske om at bedre de økonomiske forhold for de mange, som uforskyldt er blevet ramt af den store arbejdslø-

hed og som følge deraf har betydelige økonomiske vanskeligheder. De samme vanskeligheder gør sig gældende for lønmodtagere, der har indtægtstab under sygdom. Hertil kommer, at arbejdsløse, som mister retten til arbejdsløshedsdagpenge under sygdom, bør kunne opnå samme beløb i form af sygedagpenge som de bortfaldne arbejdsløshedsdagpenge. Det må derfor anses for rimeligt, at reguleringen af dagpenge ved sygdom eller fødsel som tidligere følger samme regler som reguleringen af arbejdsløshedsdagpenge.

2. Lempelse af mindre arbejdsgivers pligt til at betale dagpenge til nyansatte.

Endvidere indeholder lovforslaget et forslag om en lempelse af dagpengepligten for mindre arbejdsgivere ved nyansættelser. Denne lempelse foreslås at omfatte arbejdsgivere, der på grund af størrelsen af virksomheden opfylder betingelserne for at frigøre sig for pligten til at betale sygemeldte lønmodtagere dagpenge i arbejdsgiverperioden ved at tilmelde sig forsikringen for mindre arbejdsgivere efter lovens § 11 (se socialministeriets bekendtgørelse nr. 130. af 19. marts 1976). Dvs., at lempelsen i beskæftigelseskravet vil gælde for de mindre arbejdsgivere, hvis samlede lønsum ikke overstiger grænsen for tegning af forsikring for dagpenge i arbejdsgiverperioden. Denne grænse – der påtænkes forhøjet, jfr. nedenfor – udgør for øjeblikket 662.000 kr. i 1975. Det er imidlertid

ikke en betingelse, at arbejdsgiveren faktisk har forsikret sig. Lempelsen består efter forslaget i, at de mindre arbejdsgivere ikke skal have pligt til at betale nyansatte dagpenge i sygdomstilfælde, som indtræffer inden for de tre første uger af ansættelsen, uanset om den pågældende ved sygemeldingen opfylder 40 timers beskæftigelseskravet i lovens § 3, stk. 1.

Forslaget skal ses i sammenhæng med de foranstaltninger, det er besluttet at iværksætte for at forøge beskæftigelsen. Forslaget imødekommer et ønske fra politisk og erhvervsside om at fritage mindre virksomheder for den økonomiske risiko ved at skulle betale dagpenge til medarbejdere, der bliver syge kort tid efter ansættelsen.

Der vil samtidig ved en ændring af socialministeriets bekendtgørelse nr. 130 af 19. marts 1976 ske en udvidelse af lønsumsgrænsen for tilmelding til forsikringen for mindre arbejdsgivere til det dobbelte. Lønsumsgrænsen udgør for forsikringsåret 1. juli 1976–30. juni 1977 662.000 kr. Efter en fordobling af lønsummen vil arbejdsgivere med en samlet lønsum under 1.324.000 kr. i 1975 kunne forsikre sig. Herefter vil ca. 120.000 arbejdsgivere med ca. 550.000 ansatte (ca. ¼ af alle lønmodtagere) eller alle mindre arbejdsgivere med ca. 15–20 ansatte kun have pligt til at betale dagpenge til nyansatte, når disse bliver syge efter 3 ugers ansættelse.

Efter 3 ugers ansættelse betaler arbejdsgiveren dagpenge efter lovens almindelige regler, herunder at lønmodtageren har været beskæftiget 40 timer inden for de sidste 4 uger.

Bidraget til forsikringen for mindre arbejdsgivere fastsættes af socialministeren for et år ad gangen (1. juli–30. juni), således at bidraget dækker ordningens samlede udgifter, jfr. lovens § 41, stk. 4.

En øget tilgang til forsikringen for mindre arbejdsgivere som følge af udvidelsen af den kreds af arbejdsgivere, der har mulighed for at tilmelde sig forsikringen, antages ikke i sig selv at medføre en forhøjelse af bidragsprocenten.

3. Ophævelse af aldersgrænsen i den frivillige sikring.

Lovforslaget indeholder endelig forslag om, at aldersgrænsen på 50 år for optagelse i den frivillige dagpengeordning for selvstændige erhvervsdrivende og personer, der udfører husligt arbejde i eget hjem, ophæves. Selvstændige erhvervsdrivende skal for fremtiden kunne sikre sig dagpenge i de fem første uger af en sygeperiode uanset alder på tilmeldingstidspunktet. Det samme

gælder husførende personer, som kan sikre sig ret til at modtage dagpenge fra 8. sygedag.

Ved ophævelse af aldersgrænsen imødekommes et ønske fra De samvirkende Landboforeninger, Butikshandlens Fællesråd, Håndværksrådet og andre brancheorganisationer med fortrinsvis mindre erhvervsdrivende. Mange af disse organisationers medlemmer har på grund af aldersgrænsen været afskåret fra at få dækket det økonomiske tab i kortvarige sygdomstilfælde og har særlig under lavkonjunkturen haft vanskeligt ved at bære de første 5 ugers selvrisiko.

Det fremgår af det foreliggende statistiske materiale om de selvstændiges sygefravær, at det årlige antal sygedage pr. sikret er næsten ens for aldersgrupperne under og over 50 år. En ophævelse af aldersgrænsen medfører derfor ikke i sig selv forhøjelse af bidragene til denne ordning.

Samtidig med det her fremsatte lovforslag, stilles der forslag om ændringer i pensionsbeskatningsloven, således at fradragsretten bortfalder for bidrag til den frivillige dagpengesikring. Disse bidrag har hidtil været fradragsberettiget inden for 3.000 kr.s fradraget. Som konsekvens af ophævelsen af fradragsretten foreslås en reduktion af bidragene til den frivillige dagpengesikring.

Bidragene til den frivillige sikring har hidtil efter dagpengelovens § 41, stk. 3, skulle dække ¾ af udgifterne til ordningen. Det foreslås, at bidraget fremtidig fastsættes således, at det dækker ⅜ af udgifterne til henholdsvis sikringen efter § 28 og § 29. Det foreslås endvidere, at de to frivillige sikringsordninger fremtidig skal have adskilt økonomi, således at bidraget fastsættes for hver ordning for sig.

Den foreslåede reduktion af bidragene vil betyde en reel nedsættelse af bidraget for de frivilligt sikrede, der i forvejen har udnyttet 3.000 kr.s fradraget og for de frivilligt sikrede, hvis indtægter ligger under proportionalgrænsen.

Herudover foreslås der forskellige mindre ændringer – overvejende af teknisk og redaktionel karakter – af dagpengeloven.

Økonomiske og administrative konsekvenser.

1. Halvårlig regulering af dagpengenes højeste beløb.

De årlige merudgifter til dagpenge i PL-niveau april 1976 kan anslås til:

	Bruttoudgift mill. kr.
Staten	20
Kommunerne	7
Arbejdsgivere (offentlige og private) ..	10

Da refusionen til offentlige arbejdsgivere først udbetales i april måned for det foregående finansår, vil udgifterne i finansåret 1977-78 for staten udgøre 17 mill. kr. og for kommunerne 6 mill. kr.

Det er vanskeligt at vurdere nettoudgifterne for staten og kommunerne, men det skønnes dog, at kommunernes bruttoudgifter på 7 mill. kr. på årsbasis stort set opvejes af øget skatteprovenu, og at statens nettoudgifter på tilsvarende måde kan anslås til 15 mill. kr.

2. For arbejdsgivere, der har mulighed for at tilslutte sig forsikringsordningen for mindre arbejdsgivere (§ 11-forsikringen) overtager det offentlige dagpengeforpligtelsen overfor lønmodtagere, der har været ansat i mindre end 3 uger, uanset om det generelle beskæftigelseskrav i lovens § 3, stk. 1, er opfyldt.

Merudgiften for det offentlige er anslået til godt 10 mill. kr. årligt. Dette skøn er behæftet med betydelig usikkerhed. Der må yderligere påregnes en afledet virkning på udgiften til refusion til funktionærarbejdsgivere, idet der i øjeblikket kun i ringe omfang sker anmeldelse af krav om refusion for funktionærer, der ikke opfylder beskæftigelseskravet.

Fordoblingen af lønsumsgrænsen og dermed udvidelsen af kredsen af arbejdsgivere, der kan tilslutte sig forsikringsordningen, medfører ingen nettomerudgifter for det offentlige, da ordningen økonomisk skal hvile i sig selv, jfr. lovens § 41, stk. 4.

Forslagene forudsætter mindre ændringer af edb-systemet, ligesom antallet af dagpengeekspeditioner i kommunerne forøges i et vist omfang. Hertil kommer øget administration i sikringsstyrelsen som følge af udvidelse af forsikringsordningen. Endelig kan det forventes, at der for dagpengeudvalget vil blive forelagt flere sager om opfyldelse af lovens beskæftigelseskrav.

3. De frivillige dagpengeordninger.

a) *Ophævelse af aldergrænsen* for tilmelding medfører merudgifter for det offentlige i det omfang tilslutningen til ordningerne øges, jfr. nedenfor.

b) *Nedsættelse af bidragene til ordningerne samtidig med ophævelse af retten til at fradrage udgiften på selvangivelsen.*

Det skattemæssige merprovenu ved ophævelse af fradragsretten for bidragene til de frivillige sikringsordninger er af skattedepartementet anslået til omkring 13 mill. kr. på årsbasis i løbende 1977-78 PL-niveau. Heraf skønnes ca. 7 mill. kr. at tilfalde staten og ca. 6 mill. kr. kommunerne. Hertil

kommer dog, at ophævelsen af fradragsretten vil kunne bevirke, at de frivilligt sikrede i stedet benytter sig af adgangen til at afholde andre udgifter inden for rammerne af 3.000 kr.'s fradraget. Der findes imidlertid intet erfaringsgrundlag for at skønne herom.

Med ikrafttræden 1. juli 1977 vil der for indkomståret 1977 blive tale om et merprovenu på halvdelen af det anførte. Da der ikke er taget hensyn til de ændrede regler ved den automatiske forsikudsregistrering for 1977 vil merprovenuet fremkomme i forbindelse med slutopgørelsen for indkomståret 1977, der finder sted i efteråret 1978. Skattedepartementet har derfor skønnet, at forslaget ikke får virkninger på provenuet af indkomstskatten for finansåret 1977-78.

Bidragene er efter gældende regler fastsat således, at de samlede bidrag skønnes at dække $\frac{3}{4}$ af udgifterne. Det foreslås at anvende det årlige skatteprovenu til nedsættelse af bidragene, således at bidragene dækker halvdelen heraf eller $\frac{3}{8}$ af dagpengeudgifterne.

Ved uændret tilslutning vil forslaget ikke medføre nettomerudgifter for det offentlige under ét. For staten medfører forslaget en mindreindtægt til dagpengefonden på 13 mill. kr., som delvist opvejes af skatteprovenuet, således at nettoudgifterne anslås til 6 mill. kr. årlig.

For kommunerne medfører forslaget uændrede udgifter til dagpenge samt et øget skatteprovenu på de nævnte 6 mill. kr.

Det er ikke muligt at skønne over tilgangen til de frivillige ordninger som følge af disse forslag.

For hver 1.000 nye tilmeldinger kan det offentlige merudgifter til dagpenge anslås til henvend 1 mill. kr. For det offentlige opvejes udgiften imidlertid stort set af bidragene fra de sikrede og provenuet af skatten af de udbetalte dagpenge.

En øget tilslutning til den frivillige sikring vil betyde et større arbejde for kommunerne og sikringsstyrelsen.

Det er tanken, at der skal ske en information om de foreslåede ændringer i dagpengeoven, særligt om ændringerne i forsikringsordningen for mindre arbejdsgivere. Udgifterne til information antages at blive ca. 350.000 kr.

I et bilag til lovforslaget er dette sammenholdt med gældende lov.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1.

Den foreslåede lempelse af dagpengepligten for

mindre arbejdsgivere, som der nærmere er redegjort for under de almindelige bemærkninger til lovforslaget, vil i øvrigt ikke indebære nogen begrænsning af hovedreglen, hvorefter arbejdsgiverne har pligt til at yde lønmodtagere dagpenge i de første 5 uger af en sygdomsperiode. Lønmodtagerne skal dog ved sygdommens indtræden have været beskæftiget hos arbejdsgiveren mindst 40 timer inden for de sidste 4 uger.

Da fritagelsen for at yde dagpenge ved sygdom i de tre første uger kun omfatter nyansat personale, som er antaget med henblik på varigere beskæftigelse (i mere end 3 måneder) omfatter bestemmelsen ikke arbejdsgivernes dagpengeforpligtelse over for lønmodtagere med kortvarige eller tilfældige arbejdsforhold, de såkaldte løsarbejdere, jfr. dagpengelovens § 13 og sikringsstyrelsens bekendtgørelse nr. 273 af 28. maj 1974. Det er derfor stadig en forudsætning, at mindre arbejdsgivere kun fritages for at betale dagpenge til løsarbejdere, når arbejdsgiverne enten har tilmeldt sig løsarbejderarbejdsgiverordningen eller sikringsordningen for mindre arbejdsgivere.

Det foreslås at give chefen for sikringsstyrelsen bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for udøvelse af kontrollen med, om arbejdsgivere efter deres samlede lønudgifter kan anses for omfattet af den foreslåede lempelse af dagpengepligten. Chefen for sikringsstyrelsen kan endvidere fastsætte nærmere regler for udøvelse af kontrollen med varigheden af personalets ansættelsesforhold med henblik på eventuel omgåelse af betingelsen om nyansættelse og af løsarbejderbestemmelsen.

Til nr. 2 og 4.

Dagpengenes højeste beløb reguleres efter § 10, stk. 3, og § 24, stk. 3, for et år ad gangen med virkning fra 1. april på grundlag af oplysninger fra Danmarks Statistik om timefortjeneste (inklusive dyrtidstillæg, men bortset fra alle andre tillæg) for alle arbejdere inden for håndværk og industri i hele landet i nærmest forudgående april kvartal.

Reglen om årlig regulering er indført i loven på et tidspunkt, hvor der gjaldt en tilsvarende ordning for regulering af arbejdsløshedsdagpenge. Udviklingen har nødvendiggjort en halvårlig regulering af arbejdsløshedsdagpengene, og der findes på samme måde behov for en ajourføring af sygedagpengene med lønudviklingen.

Til nr. 3.

Ændringen er af redaktionel karakter. Der henvises til bemærkningerne til nr. 12.

Til nr. 5.

Den 1. juli 1975 blev der indført adgang for 67-årige til at udskyde tidspunktet for at udtage folkepension mod udbetaling af et ventetillæg, der kommer til udbetaling sammen med pensionen til sin tid. Baggrunden er at motivere 67-årige til at beholde deres erhvervmæssige beskæftigelse ud over folkepensionsalderen. Da man således tilskynder de pågældende til at blive i arbejde, synes det rimeligt, at disse får adgang til sygedagpenge efter lovens almindelige regler. Hvis der bliver tale om sygdom af længere varighed, tages sagen op af social- og sundhedsforvaltningen med hjemmel i § 47 i dagpengeloven.

Til nr. 6.

Der er her tale om en tydeliggørelse af bestemmelsen om frivillig sikring for personer, der udfører husligt arbejde. For hver husstand kan der kun tegnes sikring for en person, jfr. også bemærkningerne til forslaget til dagpengeloven (Folketingstidene 1971/72, tillæg A, sp. 7315). Tydeliggørelsen imødekommer et ønske fra folketingets ombudsmand.

Til nr. 7.

Forslaget om ophævelse af aldersgrænsen for optagelse i den frivillige sikring efter §§ 28 og 29 medfører, at § 30, stk. 1 udgår. Samtidig ophæves sikringsstyrelsens bekendtgørelse nr. 73 af 19. januar 1973 om dispensation fra aldersgrænsen ved den frivillige sikring efter dagpengeloven.

Til nr. 8, 9 og 14.

Der er tale om en konsekvensændring af forslaget om ophævelse af aldersgrænsen.

Til nr. 10.

Forslaget er en konsekvens af lov nr. 681 af 23. december 1975 om arbejdsmiljø, der træder i kraft 1. juli 1977, og som afløser lov om almindelig arbejderbeskyttelse. Arbejdsmiljøloven indeholder ikke en bestemmelse svarende til § 37 i arbejderbeskyttelsesloven, da der ikke skønnes at være behov for en sådan bestemmelse. Dette skyldes bl. a., at der ved gennemførelsen af dagpengeloven er sket en væsentlig forbedring af kvindelige lønmodtageres økonomiske stilling ved fravær på grund af fødsel. Ændringen får virkning for kvinder, der går på barselshvile efter den 1. juli 1977.

Til nr. 11.

Der henvises til de almindelige bemærkninger til lovforslaget, hvor der er redegjort for baggrun-

den for, at bidragene foreslås kun at skulle dække $\frac{3}{8}$ af de fremtidige dagpengeudgifter til den frivillige sikring i stedet for som hidtil $\frac{3}{4}$ af udgifterne. Det er samtidig foreslået, at udgifterne og bidragene ved de frivillige ordninger for selvstændige erhvervsdrivende og for personer beskæftiget med husførelse opgøres og fastsættes hver for sig.

Til nr. 12.

Her er tale om en tydeliggørelse af reglen om, at arbejdsgiverbidraget til løsarbejderordningen i § 13 skal finansiere de samlede udgifter til ordningen. Dette princip fremgår klart i § 41, stk. 4, for så vidt angår § 11-ordningen, og det har hidtil også været princippet bag fastsættelsen af bidraget ved § 13-ordningen.

Til nr. 13.

Efter dagpengelovens § 55 kan det sociale udvalgs afgørelse om andre forhold end retten til dagpenge indbringes for amtmanden og videre til sikringsstyrelsen, der har den endelige administrative afgørelse. I København og Frederiksberg

kan afgørelserne indbringes direkte for sikringsstyrelsen. De afgørelser bestemmelsen omfatter, vedrører den måde, hvorpå sagsbehandlingen i konkrete sager finder sted. Da amtsrådet efter § 10 i lov om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender fører tilsyn med kommunernes almindelige virksomheder på sociale og sundhedsmæssige områder, herunder dagpengeområdet, findes der derfor ikke behov for at opretholde de i § 55 fastsatte særlige klageregler.

§ 2.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 1977.

De foreslåede ændringer for mindre arbejdsgivere kræver ændringer i dagpengeordningens edb-system. Disse ændringer vil først maskinelt kunne iværksættes pr. 1. juli 1977.

Ændringerne i den frivillige dagpengeordning kræver ligeledes ændringer i edb-systemet. Ændringerne må ske til et kvantals begyndelse under hensyn til udsendelse af opkrævning af bidraget.

Ændringen af pensionsbeskatningsloven foreslås at træde i kraft samtidig.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov.

Gældende formulering.

§ 3. Lønmodtagere, der ved sygdommens indtræden har været beskæftiget hos arbejdsgiveren mindst 40 timer inden for de sidste 4 uger, og som ikke får udbetalt fuld løn under sygdommen, har ret til fra arbejdsgiveren at få udbetalt dagpenge i 5 uger regnet fra 1. fraværsdag (arbejdsgiverperioden).

§ 10. — — —

Stk. 3. Dagpenge, der udbetales af en arbejdsgiver, kan pr. uge ikke udgøre mere end et højeste beløb, der fastsættes for et år ad gangen med virkning fra 1. april. Beløbet svarer til 90 pct. af ugeløn ved fuld, sædvanlig arbejdstid med den af Danmarks Statistik offentliggjorte timefortjeneste (inkl. dyrtidstillæg, men bortset fra alle andre tillæg) for alle arbejdere inden for håndværk og industri i hele landet i nærmest forudgående april kvartal. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

§ 13. Chefen for sikringsstyrelsen kan fastsætte regler om, at arbejdsgivere ikke har pligt til at udbetale dagpenge til lønmodtagere med kortvarige eller tilfældige arbejdsforhold, og om betaling af et særligt bidrag til dagpengefonden fra arbejdsgivere, der beskæftiger lønmodtagere med sådanne arbejdsforhold.

§ 24. — — —

Stk. 3. Dagpengene pr. uge kan ikke udgøre mere end et højeste beløb, der fastsættes for et år ad gangen med virkning fra 1. april. Beløbet svarer til 90 pct. af ugeløn ved fuld, sædvanlig arbejdstid med den af Danmarks Statistik offentliggjorte timefortjeneste (inkl. dyrtidstillæg, men bortset fra

Forslaget.

1. I § 3 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

„*Stk. 2.* For lønmodtagere ansat hos arbejdsgivere, som har adgang til at frigøre sig fra pligten til at udbetale dagpenge efter § 11, indtræder retten til dagpenge fra arbejdsgiveren dog tidligst 3 uger efter ansættelsen. Chefen for sikringsstyrelsen kan fastsætte nærmere bestemmelser herom.“

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

2. § 10, stk. 3, affattes således:

„*Stk. 3.* Dagpenge, der udbetales af en arbejdsgiver, kan pr. uge ikke udgøre mere end et højeste beløb, der fastsættes for et halvt år ad gangen med virkning fra 1. april og 1. oktober. Beløbet svarer til 90 pct. af ugeløn ved fuld, sædvanlig arbejdstid med den af Danmarks Statistik offentliggjorte timefortjeneste (inkl. dyrtidstillæg, men bortset fra alle andre tillæg) for alle arbejdere inden for håndværk og industri i hele landet. Beløbet fastsættes 1. april på grundlag af timefortjenesten i nærmest forudgående april kvartal og 1. oktober på grundlag af timefortjenesten i nærmest forudgående oktober kvartal. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb.“

3. § 13 affattes således:

„**§ 13.** Chefen for sikringsstyrelsen kan fastsætte regler om, at arbejdsgivere ikke har pligt til at udbetale dagpenge til lønmodtagere med kortvarige eller tilfældige arbejdsforhold mod at betale et særligt bidrag til dagpengefonden. Forpligtelsen overtages af det sociale udvalg.“

4. § 24, stk. 3, affattes således:

„*Stk. 3.* Dagpengene pr. uge kan ikke udgøre mere end et højeste beløb, der fastsættes for et halvt år ad gangen med virkning fra 1. april og 1. oktober. Beløbet svarer til 90 pct. af ugeløn ved fuld, sædvanlig arbejdstid med den af Danmarks Statistik offentliggjorte timefortjeneste (inkl. dyr-

Gældende formulering.

alle andre tillæg) for alle arbejdere inden for håndværk og industri i hele landet i nærmest forudgående april kvartal. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

§ 26. Er der i de 12 forudgående kalendermåneder udbetalt dagpenge eller løn under sygdom for mere end 13 uger, kan dagpenge ikke udbetales i en kalendermåned til personer,

- 1) der modtager folkepension, invalidepension eller enkepension,
- 2) der på grund af svigtende helbred kunne have opnået folkepension, invalidepension eller enkepension, *hvis* pensionslovgivningens bestemmelser om indtægtsregulering, dansk indfødsret eller bopæl her i landet ikke havde været til hinder derfor eller *hvis* de ikke havde været omfattet af adgangen til folkepension for kvinder mellem 62 og 67 år eller til enkepension for kvinder mellem 45 og 62 år, eller
- 3) som er fyldt 67 år.

§ 29. Personer, der udfører husligt arbejde i eget hjem for mindst én personforuden sig selv, kan sikre sig dagpenge fra 1. sygedag efter 1 uges sygdom.

§ 30. — — —

Stk. 1. Adgangen til at sikre sig dagpenge efter §§ 28 og 29 eller til at få tidligere sikrede dagpenge forhøjet ophører ved det fyldte 50. år. Chefen for sikringsstyrelsen kan fastsætte regler om, at denne aldersgrænse kan fraviges i særlige tilfælde.

§ 30. — — —

Stk. 3. Personer, der ophører med at have dagpengegivende lønindtægt, kan uden hensyn til alder og helbredstilstand sikre sig dagpenge, hvis anmodningen fremsættes inden 3 måneder efter, at den dagpengegivende lønindtægt er ophørt. Dagpengene kan ikke overstige de dagpenge, som den pågældende havde ret til på grundlag af lønindtægten.

Forslaget.

tidstillæg, men bortset fra alle andre tillæg) for alle arbejdere inden for håndværk og industri i hele landet. Beløbet fastsættes 1. april på grundlag af timefortjenesten i nærmest forudgående april kvartal og 1. oktober på grundlag af timefortjenesten i nærmest forudgående oktober kvartal. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb.“

5. § 26, stk. 1, nr. 3, affattes således:

„3) som er fyldt 67 år, medmindre begæring om folkepension er opsat efter § 8 i lov om folkepension.“

6. I § 29 indsættes som 2. pkt.:

„For hver husstand kan der kun tegnes sikring for én person.“

7. § 30, stk. 1, ophæves. Stk. 2-5 bliver her efter stk. 1-4.

8. I § 30, stk. 3, der bliver stk. 2, udgår: „alder og“.

Bilag til f. t. l. vedr. dagpenge.

*Gældende formulering.***§ 31.** — — —

Stk. 2. Personer, der er omfattet af § 30, stk. 3, og personer, der kommer til skade ved et ulykkestilfælde, har ret til dagpenge, selv om fristen efter stk. 1 ikke er udløbet.

§ 33. En kvinde, der har dagpengegiven-
de lønindtægt, er under fravær fra arbejdet på grund af svangerskab og fødsel berettiget til dagpenge fra det tidspunkt, hvor der skønnes at være 8 uger til fødslen. Dagpenge kan ydes i 14 uger, dog altid så længe efter fødslen, som det i medfør af lovgivningen om arbejderbeskyttelse er forbudt en kvinde at tage arbejde.

§ 41. — — —

Stk. 3. Bidraget til den frivillige sikring fastsættes af chefen for sikringsstyrelsen i forhold til størrelsen af de sikrede dagpenge og således, at de samlede bidrag skønnes at dække 3/4 af udgifterne til den frivillige sikring.

§ 41. — — —

Stk. 4. Bidraget for arbejdsgivere, der efter § 11 har frigjort sig fra forpligtelsen til at udbetale dagpenge i arbejdsgiverperioden, fastsættes af socialministeren således, at de samlede bidrag skønnes at dække alle udgifterne, som det sociale udvalg påtager sig ved at overtage forpligtelsen.

§ 55. Uden for København og Frederiksberg kan afgørelser truffet af det sociale udvalg om andre forhold vedrørende denne lov end nævnt i § 54 indbringes for amtmanden.

Stk. 2. Afgørelser truffet af amtmanden efter stk. 1 eller af de kommunale myndigheder i København og Frederiksberg om forhold som nævnt i stk. 1 kan indbringes for sikringsstyrelsen, der har den endelige administrative afgørelse.

§ 58. Socialministeren kan i det omfang, internationale forpligtelser gør det nødvendigt, fastsætte bestemmelser, der fraviger § 2, stk. 2, § 26, stk. 1, § 30, stk. 1, § 31, stk. 1, § 33, § 34, stk. 1, og 2, § 35, § 36 og § 46.

*Forslaget.***9.** I § 31, stk. 2, ændres:

„§ 30, stk. 3“ til: „§ 30, stk. 2“

10. I § 33 udgår i *stk. 1, 2. pkt.:*

„dog altid så længe efter fødslen som det i medfør af lovgivningen om arbejderbeskyttelse er forbudt en kvinde at tage arbejde.“

11. § 41, stk. 3, affattes således:

„*Stk. 3.* Bidraget til hver af de frivillige sikringer fastsættes af chefen for sikringsstyrelsen i forhold til størrelsen af de sikrede dagpenge. De samlede bidrag fastsættes således, at de skønnes at dække 3/8 af udgifterne til den frivillige sikring efter henholdsvis §§ 28 og 29.“

12. I § 41, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

„Bidraget for arbejdsgivere efter § 13 fastsættes af chefen for sikringsstyrelsen således, at de samlede bidrag skønnes at dække alle udgifterne til de af forsikringen omfattede løsarbejdere.“

13. § 55 ophæves.**14.** I § 58 udgår:

„§ 30, stk. 1,“.